

РЕШЕНИЕ

№ 4619

гр. София, 09.07.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 37 състав,
в публично заседание на 20.06.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Бранимира Митушева

при участието на секретаря Силвиана Шишкова, като разгледа дело номер **3543** по описа за **2013** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 от АПК във връзка с чл. 45 от Закона за здравето (ЗЗ).

Производството е образувано по жалба на Частна детска градина „Е.” (ЧДГ „Е.”), [населено място], представлявана от директора си К. Д. – А. срещу Заповед за временно спиране експлоатацията на обект изх. № К. - 12 от 28.02.2013г. на Директора на СРЗИ, с която е спряна временно експлоатацията на обект ЧДГ „Е.” до осигуряването на оптимални и постоянни температури.

В жалбата си жалбоподателят твърди, че оспорената заповед е незаконосъобразна, тъй като на първо място е издадена от некомпетентен орган – подписана е със запетая и не е представена заповед за наличие на представителна власт на лицето, подписало заповедта. На второ място твърди нарушение във формата, а именно, че изходящият номер не е на СРЗИ, а на отдел К., както и поради това, че липсвало надлежно отбелязване за връчване на заповедта, тъй като е попълнена дата, но няма подпис на лицето връчило заповедта. На трето място твърди допуснати съществени нарушения на административно производствените правила, тъй като протоколите за извършена проверка са били съставени в отсъствието на директора на детската градина и са връчени на медицинската сестра, както и поради това, че проверката е извършена в присъствието на инспектори от 07 РПУ – С.. Най – накрая твърди материална незаконосъобразност, а именно това, че нормата на чл. 21, ал. 1 от Наредба № 3 от 2007г. предписва, че температурата в детските заведения следва да е между 18 – 21

градуса по Ц. с денонощно колебание от 2,5 – 3 градуса при централно отопление и 4 градуса при локално. В тази връзка твърди, че е констатирано, че е било повредено централното парно отопление и сградата на детската градина е минала на локално такова и измерената температура от 15 градуса е в границите на изискването на наредбата, като се отчете толеранса от 4 градуса, поради това, че отоплението в този ден се е извършвало с локално отопление. Иска оспорената заповед да бъде отменена. Претендира разноски.

Ответникът Директорът на СРЗИ с придружително писмо изреща административната преписка и изразява становище за неоснователност на жалбата и законосъобразност на оспорената заповед. Посочва, че същата е издадена от компетентен орган в рамките на предоставените му правомощия по заповед, която е приложена по делото. Твърди, че при издаването на заповедта е спазена предвидената в закона форма, не са допуснати съществени нарушения на административно производствените правила, а присъствието на полицаи от 07 РПУ не е нарушение, тъй като по закон здравните инспектори могат да търсят съдействието на полицията при упражняване на правомощията си. Най – накрая твърди материална законосъобразност на оспорената заповед, тъй като измерената температура в отделните помещения на детската градина е под посочения в Наредба № 3 от 2007г. минимум от 18 – 21 градуса по Ц., а предвидения толеранс от 2,5 – 3 и 4 градуса се отнася до онази част от денонощието, в която детските заведения не са посещавани. Иска жалбата да бъде отхвърлена.

Жалбоподателят е уведомен за оспорената заповед на 28.02.2013г., като макар и да е нечетливо копие, е видно, че същата е връчена на посочената дата на директорката на детската градина К. Д. – А., която се е подписала като отговорно за изпълнението на заповедта лице. Жалбата е подадена по пощата на 14.03.2013г., видно от пощенско клеймо на гърба на представен по делото оригинален пощенски плик. Тъй като месец февруари 2013г. имаше 28 дни, то жалбата е подадена в законоустановения 14 дневен срок. Жалбата е подадена от страна - адресат на акта, срещу акт, който подлежи на съдебен контрол на основание чл. 45, ал. 1 от Закона за здравето (ЗЗ). В тази връзка настоящият състав намира, че жалбата е процесуално допустима.

Административният съд С. – град, II Отделение, 37 – ми състав, обсъди събраните по делото доказателства във връзка с доводите на страните и приема за установено следното:

С договор за наем от 20.12.1996г. между СО – район „М.” и жалбоподателя, последният е наел помещение, находящо се в [населено място], а именно: ясен блок и северно крило на градински блок в сградата на 25 ОДЗ „М. 1”. Със санитарно разрешително № 44 от 02.05.1997г. СХЕИ е дала разрешение за въвеждане в експлоатация обект ЧДГ „Е.”. С удостоверение № [ЕГН] от 07.02.2006г. на Директора на Столична регионална инспекция за опазване и контрол на общественото здраве жалбоподателят е вписан в регистъра на СРИОКОЗ и е удостоверено, че са спазени здравните изисквания в обекта.

По делото е представено писмо от [фирма] с изх. № 195 от 14.01.2013г., от което е видно, че във вътрешната отоплителна инсталация на сградата, в която се помещава ЧДГ „Е.” има теч, причиняващ източването ѝ, като се налагат спешни мерки за отстраняване на тази неизправност от собственика на сградата, като собственик на вътрешната инсталация.

На жалбоподателя в това производство е извършена проверка на 27.02.2013г. от

държавни здравни инспектори. За проверката е съставен протокол от същата дата 27.02.2013г., с който при проверката е установено, че парното отопление не функционира, поради повреда на парната инсталация. Установено е в тази връзка, че не са постигнати оптимални температури в спалнята и кабинета по рисуване, където температурата е 15 градуса по Ц., а в коридорите – 10 градуса, а в занималнята – 20 градуса. Установено е, че към момента на проверката отоплението се осъществява с конвектори. Проверката е извършена в присъствието на медицинската сестра на детското заведение Н. А., като на отговорното лице в протокола е дадена възможност да се яви в СРЗИ на същата дата. Въз основа на извършената проверка и съставения протокол е издадено предписание изх. № К. – 87 от 27.02.2013г. за спиране на експлоатацията на обект ЧДГ „Е.“, поради това, че в детското заведение не се поддържат оптимални температури – в спалните помещения на децата и занималнята по рисуване – 15 градуса, а в коридорите – 10 градуса. В предписанието е посочено, че с това е нарушена разпоредбата на чл. 21 ал. 1 от Наредба № 3 от 2007г. за здравните изисквания към детските заведения.

Въз основа на горното е издадена на основание чл. 38, ал. 4 от ЗЗ оспорената в това производство заповед изх. № К. – 12 от 28.02.2013г. на Директора на СРЗИ.

Настоящият състав намира, че разгледана по същество жалбата е неоснователна, по изложените по – долу съображения.

Съобразно задължението на съда по чл. 168 ал. 1 от АПК настоящият състав, счита, че следва да провери законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК.

В тази връзка настоящият състав установи, на първо място, че оспореният акт е издаден от компетентен орган по смисъла на чл. 38, ал. 4 от ЗЗ в рамките на предоставените му правомощия със Заповед № 7272 от 27.02.2013г., като посочената заповед отговаря на изискванията на чл. 8 от У. правилник на регионалните здравни инспекции. В тази връзка неоснователно е възражението на жалбоподателя, че оспорената заповед е издадена от некомпетентен орган. Оспорената заповед е издадена при спазване на установената от закона форма, като не са извършени нарушения на административно производствените правила и при съответствие с материално правни разпоредби и с целта на закона, по съображенията изложени по – долу.

На първо място неоснователно е възражението на жалбоподателя, че оспорената заповед е незаконосъобразна, поради неспазването на изискването за форма. Това е така, тъй като чл. 59, ал. 1 и 2 от АПК разписват изискванията за форма на административния акт, а именно писмена със съответните реквизити по чл. 59 ал. 2 от АПК и съответно изложени мотиви. Видно от представената по делото заповед същата е издадена в писмена форма, мотивирана е и съдържа всички изрично изброени реквизити по чл. 59 ал. 2 от АПК. Посоченото, че е даден изходящ номер от отдел К., а не е ясно дали той има компетентност за издаване на акта, е неотносимо нито към валидността на акта, тъй като в този случай се преценява дали издателят на акта, този който го е подписал е компетентен, което в този случай е налице, нито пък към изискването за форма на акта. Даваните входящи или изходящи номера на административни актове служат за по – лесно индивидуализиране и подредба на същите. Липсата на подпис на лицето връчило акта също не е нарушение на формата от категорията на съществениите, тъй като в конкретния случай са изписани трите имена. Освен това съдът намира, че подпис има, но поради не много четливото копие,

той просто не се вижда. Освен това удостоверяването на връчването има значение за спазване на срока, като в този случай е от значение наличието на подпис на лицето, на което е връчено, като липсата на подпис на връчителя също не се отразява на валидността на акта.

На второ място неоснователно е възражението на жалбоподателя за допуснати съществени нарушения на административно производствените правила. Най – напред присъствието на служители на 07 РПУ при извършената проверка по никакъв начин не може да представлява нарушение на процедурата, още повече, че в жалбата не се твърди точно с какво това присъствие е нарушило процедурата. Освен това основателно е възражението на ответника, че има право при осъществяване на правомощията си да търси съдействие от органите на полицията. Неоснователно е и възражението за допуснато съществено нарушение на административно производствените правила, поради това, че на проверката, при съставянето на протокола и предписанието същите са връчени на медицинската сестра на детското заведение, а не на директорката. Съгласно чл. 8 от Наредба № 36/21.07.2009г., инспекцията извършва проверка в присъствието на заинтересованите лица или в присъствието на техни представители. В конкретния случай медицинската сестра, която следва да се грижи за наличието на здравословни условия в детската градина се явява именно такъв представител. Освен това и в протокола за извършена проверка и в предписанието е дадена възможност и на отговорното лице, а именно директорката и е посочено, че същата следва да се яви във връзка със съставения протокол в СРЗИ. Т.е. на отговорното лице директорката е дадена възможност да се запознае с протокола от извършената проверка, не са ангажирани обаче доказателства от жалбоподателя същата да е проявила процесуална активност. Освен това посоченото не представлява съществено нарушение, тъй като съществено е онова нарушение, което би нарушило правото на защита на адресата на акта, а в конкретния случай това не е така, тъй като съществува и възможността пред съда да се направят всички възражения, които биха се направили в административното производство. Въз основа на горното дори да се приеме, че при проверката не е присъствало заинтересованото лице, а това настоящият състав намира, че не е така, то нарушението не е от категорията на съществените, тъй като на заинтересованото лице е дадена възможност да се запознае и да направи всички свои възражения по проверката, както в административното производство, така и в съдебното.

На последно място неоснователно е възражението за материална незаконосъобразност на оспорената заповед. Не е спорно между страните по делото, че в помещенията на детската градина – спалня за деца и занималня за рисуване е измерена температура от 15 градуса, а в коридорите – от 10 градуса. Спорен е въпросът относно отчитането на толеранса и приложението на правната норма на чл. 21, ал. 1 от Наредба № 3 от 2007г. Посочената разпоредба предвижда, че „температурата на въздуха в помещенията на детската градина трябва да е между 18 - 21 °С, с денонощни колебания 2,5 - 3 °С при централно отопление и до 4 °С при локално отопление”. Съдът намира за основателно възражението на ответника, че това колебание в температурите се отнася за нощния режим на отопление, а именно, когато особено при локално отопление същото се намалява или изключва през нощта. За жалбоподателя обаче по посочената разпоредба съдът намира, че съществува задължението към момента на сутрешното приемане на децата да е осигурена оптималната температура от 18 – 21 градуса. В конкретния случай видно от събраните по делото доказателства е, че тя не е спазена в

спалните помещения, занималнята за рисуване и съответно коридорите на детското заведение. Въз основа на горното съдът намира, че оспорената заповед е издадена и при правилното приложение на материалния закон.

Във връзка с всичко изложено дотук настоящият състав намира, че оспорената в това производство заповед изх. № К. – 12 от 28.02.2013г., е законосъобразна, издадена при правилното приложение на материалния закон и без допуснати съществени нарушения на административно производствените правила, поради и което следва да бъде потвърдена, а оспорването отхвърлено.

Предвид изхода на спора съдът намира за неоснователно искането на жалбоподателя за присъждане на разноски.

Воден от горното и на основание чл. 172 ал. 2 от АПК, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалба на Частна детска градина „Е.”, [населено място], представлявана от директора си К. Д. – А. срещу Заповед за временно спиране експлоатацията на обект изх. № К. - 12 от 28.02.2013г. на Директора на СРЗИ, с която е спряна временно експлоатацията на обект ЧДГ „Е.” до осигуряването на оптимални и постоянни температури.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба в 14 дневен срок от съобщението му чрез Административен съд София – град пред Върховния административен съд.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: